

Kwamen gevallen engelen onderling in oorlog?

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 1986) (Laatste bewerking: 18 december 2017)

In vele oude geschriften komen beschrijvingen voor van alles vernietigende wapens die bijzonder veel lijken op de kernwapens van onze tijd. De Griekse mythologie verteld over de opstand van de Giganten, het oproer van de Aloïden en aan de strijd tussen ‘goden’ en Titanen, de ruige, bovenmenselijke wezens, de godheden die aan de Olympische goden voorafgingen.

De Griekse Giganten

Is wat in de Griekse mythologie wordt verhaald, een gigantische krachtmeting tussen *gevallen engelen* en gedegenereerde nazaten? Hemelgod Zeus bezat een schrikwekkend schild waarmee hij donder en bliksem kon produceren. Chinese teksten geven een levendige beschouwing van catastrofes die de aarde tijdens deze oorlogen teisterden.

„Een intense hitte verschroeide de aarde, de oogsten werden verwoest, angstaanjagende wervelstormen troffen de steden en het land. Dood en verderf werd er gezaaid en de mensheid was bang voor de Apocalips.”

Sommige Chinese overleveringen vertellen sciencefiction achtige verhalen. De oorlogen werden gevoerd met verblindende lichtstralen, vuurdraken en vuurbollen en lichtende pijlen. De oorlogvoerenden beschermden zich met *onzichtbare sluiers* en konden voorwerpen waarnemen die nog mijlenver weg waren. De Australische Aborigines vertellen dat er een barbaars gevecht plaatsvond tussen de ‘goden’ onderling waarbij de ‘Zonnegoden’ de strijd wonnen door gebruik te maken van *Hitte*. De Maori’s beweren dat een uit de hemel afkomstige god met de naam Zane een geweldige strijd te voeren had tegen een groep opstandelingen die zich niet aan zijn gezag wilden onderwerpen. Er ontbrandde een oorlog in de hemel waarbij Zane zijn tegenstanders met de bliksem sloeg. Oude Hindoe-teksten verwijzen naar grote oorlogen die hebben plaatsgevonden. Uit deze teksten valt op te maken dat de strijdende partijen, wapens gebruikten die te vergelijken zijn met de hedendaagse atoomwapens. Ruïnes in de Gobi-woestijn dragen tekenen van een verwoesting door grote hitte van dezelfde soort als in Hiroshima in Japan. De Indische teksten Ramayana en de Drona Parva bevatten gedetailleerde beschrijvingen van vliegende wagens die Vimana’s worden genoemd. De vertalers aan de Internationale Academie voor Sanskriet studie in Myoore in India stelden vast dat er zestien metaalsoorten bij de bouw van de Vimana’s werden gebruikt waarvan er slechts drie bij ons op aarde bekend zijn. Volgens de overleveringen waren de Vimana’s voorzien van vier sterke kwikzilverreservoirs om het toestel met grote snelheid te laten vliegen. De Samar, een andere Indische tekst, spreekt over goed gevormde gladde metalen machines met een lading kwikzilver, die onder geloei en aan de achterzijde vlammen uitstootend, wegspeerde.

Het is echter nauwelijks voor te stellen dat oude volken die zo lang geleden leefden konden fantaseren over Vimana’s en over alles vernietigende wapens. In de Mausola Purva staat dat Cukra vliegend aan boort van een machtige Vimana, een projectiel slingerde op een drievoudige stad. Het projectiel was geladen, zo leek het, met alle kracht uit het heelal. Een lichtgevende kolom van rook en vuur werd na de enorme explosie zichtbaar, zo helder als tienduizend zonnen verhief het zich omhoog in een immense pracht. In de Sanskrietteksten vindt men ook veel informatie over huwelijken van ‘goden’ met aardbewoners waarbij er kinderen worden verwekt, zoals ook Genesis 6:1-4 wordt vermeld. Afstammelingen van de ‘goden’ bezaten de kennis van hun vader en beschikten tevens over de wapens van hun goddelijke vader. In de Ramayana staat dat de woestijnen op aarde zijn ontstaan door verwoesting met een verschrikkelijk wapen dat de goden bezaten. De beschrijving van deze wapens vindt men in [Indiase Epos de Mahabharata](#) het grote epos van de strijd van de nakomelingen van Bharata. Bharata is één van de Indische godheden uit een pantheon van vele duizenden hogere en lagere afgoden. De beschrijvingen van hun onderlinge gevechten zijn realistisch en indrukwekkend. Het is een klassieke vertelling van een oorlog waarin ‘goden’ onderling strijd leveren.

„Het onbekende wapen is een stralende bliksem een alles verwoestende bode des doods die allen die behoorden tot de steden Vrisjni en Andhaka tot as liet vergaan. De verbrande lichamen waren onherkenbaar. Bij hen die ontkwamen vielen haren en nagels uit. Vaatwerk brak zonder verdere aanleiding aan stukken en de vogels in het veld werden geheel wit. In korte tijd was al het water en het voedsel vergiftigt. De bliksem zonk ineem en werd tot fijn stof. Het leek alsof alle elementen waren

losgebroken. Verzengd door de gloed van het wapen leek het wel of de aarde wankelde in de hitte. Olifanten werden door de gloed verschroeid en holden eerst nog wild heen en weer. Het water van de rivieren begon te koken waardoor alle dieren in het water stierven. Het woeden van het alles verzengende vuur deed de bomen als bij een bosbrand in rijen omvallen. De lijken van de mensen en de dieren waren door de ontzettende hitte verpulverd en de mensen zagen er niet meer als mensen uit. Nadat alles eruit zag als na een enorme brand viel er plotseling een doodse stilte. Het was een afschuwelijk schouwspel. Nimmer hadden wij zulk een afschuwelijk wapen gezien en nooit eerder hadden wij van zulk een wapen gehoord.”

Enkele jaren na de test met een atoombom in Alamogordo in Nieuw Mexcico, stelde een student tijdens een college aan Dr. Robert Oppenheimer, de vader van de atoombom, de vraag of dit de eerste test was geweest met een atoombom. Oppenheimer antwoordde toen: “Ja, in de moderne tijd”. Was deze uitspraak wellicht een zinspeling op oude Hindoeteksten die een apocalyptische ramp beschrijven? Het was bekend dat Oppenheimer oude Sanskrit teksten bestudeerde, en met zijn uitspraak mogelijk een passage uit de Mahabharata in gedachten had over het gebruik van atoomwapens.

Archeoloog en schrijver uit de achttiende eeuw James Churchward, schreef al in 1883 een door hemzelf vertaald verslag uit de Mahabharata. Deze man wist niets van kernwapens en raketten want die waren er in zijn tijd nog niet. Toch staan er ook in zijn verhaal duidelijke aanwijzingen in het gebruik van alles vernietigende wapens.

„Wij zagen in de hemel wat ons een massale vuurrode wolk toescheen, gelijkend op de woeste vlammen van een fel vuur. Uit deze massa schoten vele brandende projectielen te voorschijn die alle kanten opvlogen en daarbij alles vernietigden. Wolken kolkten en brulden omhoog naar de hemelen en de wereld verzengd door de hitte van dat wapen verkeerde in koorts. Koele winden begonnen nu van alle zijden te waaien en toen ontwaarden wij die getuige waren geweest van het verbijsterende tafereel, alles. Totaal verbrand door de ontstellende kracht van het wapen konden wij de vormen en gestalten van de gevallen niet eens meer onderscheiden.”

In het boek [Drona Parva](#), een onderdeel van de Mahabharata staat ook een verhaal over *Kapilla's Gloed* dat 50.000 mannen op het slagveld, in enkele seconden tot as kon doen vergaan. Het verhaal vertelt verder dat vliegende speren zwaar versterkte steden totaal konden verwoesten. De ‘goden’ in dit verhaal strijden met vreemdsoortige wapens zoals de Narayana. Het Narayana wapen vloog de lucht in en duizenden pijlen kwamen er als sissende slangen uit te voorschijn en vielen aan alle kanten op de tegenstanders neer.

Prof: Michail Agrest, een bekend wiskundige en natuurkundige meent dat de verwoestingen waar de ouden over spreken veroorzaakt moeten zijn door atoomexplosies. De verglaasde gebieden in onder meer Californië en Mongolië zouden hiervoor als bewijs dienen. De Gobi-woestijn beschikt over gebieden die volledig verglaasd zijn. Onderzoekers vragen zich af of deze verglazing het gevolg is geweest van een allesverwoestende kernexplosie. Verglaasde ruïnes in verwoeste steden komen voor in bijna alle gebieden van de Verenigde Staten waar de woestijnen overheersen. In de Death Valley (Dodenvallei) op de grens van Californië en Nevada zijn overblijfselen te vinden van steden die zijn uitgebrand en verglaasd.

Death Valley

De bij deze verwoesting opgetreden hitte moet zo intens zijn geweest dat grote steenblokken zijn gesmolten. Uitsluitend met laserstralen of een kernbomexplosie is een dusdanige hoge hittegraad te bereiken. Het hele gebied tussen de rivieren de Gila en de San Juan is bedekt met ruïnes. Men kan er de overblijfselen van steden vinden die eens door een formidabele catastrofe van thermonucleaire reacties moeten zijn vernietigd. Geologen beweren dat de woestijngebieden in Amerika nooit door de natuur zo geworden kunnen zijn omdat ze er te bizar uitzien. Tevens menen zij dat de mysterieuze ruïnes die

verspreid liggen van Zuid-Californië tot Colorado sporen vertonen die onmogelijk door een natuurramp veroorzaakt kunnen zijn.

Canadese indianen vertellen dat er eens in een ver verleden een geweldige oorlog heeft gewoed tussen ‘hemelwezens’ in Dondervogels. De strijd had zich afgespeeld in een gebied van grote wouden en weiden. Ze vertellen dat er *Demonen* kwamen en dat deze verschrikkelijke vernielingen aanrichtten. Al het leven werd vernietigd en de steden verwoest. Er moet zich een wereldwijde botsing hebben voorgedaan tussen menselijke of

mensachtige wezens die elkaars macht betwisten en elkaar te lijf gingen met wapens die tegenwoordig pas bij ons bekend zijn.

Kwamen de gevallen engelen onderling in oorlog? Schoten zij raketten af en lieten zij uit onbekende vliegende objecten op kernbommen gelijkende wapens vallen? Wat de oude kroniekschrijvers bericht hebben kwam dat uit een macabere fantasie voort zoals velen geloven, of is wat ze hebben overgeleverd ooit een echt gebeurde werkelijkheid geweest? Geesten hebben geen wapens en de 'demonen' waren wezens van vlees en bloed.

Bronnen: Peter Kolosimo, *De onbekende planeet*, Uitgeverij Hollandia Baarn. Uwe Topper, *Das erbe der Giganten*, Olten 1977. F. Weidenbach *Apes, Giants and Man*, Chicago 1946. 1981. Robert Graves, *The Greek Myths*, Penquin Books, Londen 1962. Samuel Noah Kramer *Mythologies of the Ancient World* Anchor Books, New York 1961. Het boek van Henoeh. Robin Colllyns *Ruimtekolonie Aarde*, Loeb & van der Velden, Amsterdam. Richard .E. Mooney *Goden van Licht en Duisternis*, Meulenhoff ,Baarn. Francis Hitching, *De Megalieten Bouwers*, Amsterdam boek 1978. C.N. Dougherty, *Valley of Giants, The latest Discoveries in Paleontology*, Cleburne, Texas 1971. M.Stingl *Indianer ohne Tomahawks*, Leipzig 1977. Vincent Scully, *The Earth, The Temple and the Gods*, brochure Yale Universiteit Press, 1962.

Terug naar: [Inhoud](#)